

ARECIBO

November/December 1996

Årgång 1 Nummer 8-10

Största UFO-fönstret!

“Jag har alltid fått mig ett gott skratt när folk berättat om sina observationer av så kallade flygande tefat, men nu har skrattet fastnat i halsen på mig... I mitt 60-åriga liv har jag aldrig fantiserat eller serverat omgivningen lögnen - så varför skulle jag göra det nu?”

Sidan 2

Ser astronomer UFO? sid. 10

Det är enbart yngre, lågutbildade som inte vet bättre som ser UFOs, astronomer vet att de inte finns, eller?

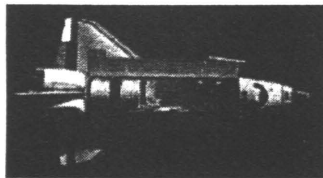
Kärnvapenkrig på gång? sid. 5

Kärnvapenkrig? En kommande invasion av rymdisar? Hur som helst så så sitter Jeltsin och Clinton i säkerhet.

En Arecibos resa

Thomas och Michael vägleder oss genom den ofattbart oändliga rymd Arecibo måste passera innan det slutliga målet äntligen är inom räckhåll

Sidan 12

Vi serverar de nya Arkiv X-avsnitten

Sidan 11

Hessdalenfenomenen

Av Odd-Gunnar Roed,
Clas Svahn och Barbro
Magnusson.

I december 1981 formligen exploderade den 12 kilometer långa dalen av ljusfenomen i alla färger och former. Befolkningen i dalen berättade om farkoster som var så nära så att de kunde kasta sten på dem. Bostäder blev upplysta av kraftiga ljussken, i grannorten Ålen blev bilåkande människor förföljda av lysande klot i flera kilometer. Man diskuterade till och med att skjuta ner ett av dessa fenomen/föremål för att bevisa för omvärlden

...blev beskylld för inavel!

att det inte var fantasier eller bluff. Även om det vimlade av ljusfenomen som ingen kunde förklara, och de som bodde i Hessdalen hellre gick ut om kvällarna för att titta på himlen än att stanna inne för att se nyheterna på TV,

var det inte enbart positivt att både inhemska och utländska tidningar formligen kokade över av det som hände i dalen.

Befolkningen blev beskylld för inavel och ännu värre saker som förklaring till det som hände. Invånarna i dalen, cirka 200 personer, tog dessa beskyllningar mycket hårt.

Hessdalenfenomenet är långt ifrån någon modern företeelse. Kyrkböckerna berättar att fenomenet förekommit i generationer. Vi läser i Lars Dybendals dagbok:

"12:e söndagen efter trefaldighet år 1811, sågs en stjärna med "store ris" på himlen. Den lyste mycket starkt".

Det var under den internationella UFO-konferensen i London 1983 som det började hända positiva och konstruktiva saker. UFO-Norge och UFO-Sverige inledde ett samarbete och satte ihop en kommitté för att leda arbetet i Hessdalen.

Vidare påbörjades ett samarbete med en rad forsknings-institut och universitet samt med norska försvaret. Under namnet Projekt Hessdalen skulle nu ljusfenomenen utforskas. Vintrarna 1984 och 1985 genomfördes två stora projekt som saknar motstycke i UFO-historien.

Den nu avlidne astronomen dr J Allen Hynek besökte Hessdalen under projektperioden 1985. Han blev kallad den moderne ufolögnens fader och drev organisationen CUFOS (Center för UFO-studies). Hynek imponerades över projektet och alla de frivilliga insatser som gjordes. Tyvärr fick han själv inte uppleva något fenomen, som 1985 var på tillbakagång, dessutom var värdret mycket dåligt. Men det var nära! Under en måltid i tältet ropade vaken, "ljus", jag måste säga att jag aldrig sett maken till reaktion. Maten för åt ett håll och professorn åt ett annat. Han snubblade

fortsättning på sidan 3

Arecibo är UFO-Strängnäs-Acribeias officiella organ. Ansvarig utgivare och huvudförfattare är Michael Nilsson. Layout (vanligtvis av Thomas Klasson, detta nummer av Michael). Arecibo och Acribeia är ©.

Ordförande: Michael Nilsson, Regementsgatan 11, 645 33 Strängnäs. Tel 0152-175 09
Fax/Telefonvarare 0152-140 72
Vice ordförande: Henrik Esper, Tingstugatan 23, 645 34 Strängnäs. Tel. 0152-149 24 / 070-718 94 89.

UFO-Strängnäs-Acribeias hemsida på nätet:
<http://www.mds.mdh.se/~dat95jnn/ufo>

Acribeia [Akribeja] betyder vetenskaplig noggrannhet/exakthet. Arecibo [Aresibo] är namnet på världens största radioteleskop i Puerto Rico.)

UFO är förkortningen av Unidentified Flying Object, alltså oidentifierat flygande föremål. Varken vi i Acribeia eller UFO-Sverige har låst oss för någon särskild teori, utan står helt öppna för vilket svar gåtan än kan ha.

Oviss framtid

Föreningens framtid och Arecibo är av olika skal oviss.

En sammanslagning med Sala- och Enköping diskuteras. Fler nummer av Arecibo kan ej utlovas.

fortsättning från sidan 2
mot tält-öppningen och gick därigenom miste om observationen. I ett uttalande han gjorde alldeles innan han återvände hem sa han: **"Hade jag vetat att det var så extrema förhållanden så skulle jag aldrig ha kommit. Men efter att ha varit här, så skulle jag inte för allt i världen undvarat detta."**

Alla mätresultat och bilder blev loggförda under projektperioden och en teknisk rapport såg dagens ljus mot slutet av 1985. Denna var på engelska och sändes ut till universitet och forskningscentra över hela världen. Detta är den viktigaste orsaken till det intresse vi i dag upplever när det gäller fenomenen i Hessdalen.

Befolkningen såg UFO i regel varje dag.

I dalens och omkringsliggande fjällvärld (4 mil norr om Röros) har man sedan december 1981 ständigt gjort UFO-observationer. 70-80 % av befolkningen har sett fenomenen, vilket innebär att hundratals människor, förutom alla de som rest till platsen från övriga Norge och andra länder, har observerat dessa fenomen. Under hösten 1982 tilltog fenomenen och

befolkningen såg UFO i regel varje dag.

De norska myndigheterna har utåt sett varit passiva. Två flygofficerare var stationerade i Hessdalen under några dygn utan att de lyckades se några UFO. Norska försvaret nonschalerar alltså inte fenomenet helt.

NIVFO (Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning of Oplysning) har med mät-instrument lyckats registrera ett UFO. Med en apparat som mäter spännings-skillnader i atmosfären fick man ett utslag på 100 volt under hela den tid som ett UFO var synligt på himlen.

Nyköpings UFO-förenings ordförande Barbro Magnusson besökte Hessdalen för andra gången den 5 och 6 november 1982. Hon har där själv iakttagit fyra UFO-fenomen och även tagit fotografier i mörker på ett av objekten, men framförallt har hon talat med och intervjuat ortsbefolkningen. Under samtalen framkom intressanta uppgifter om att väldigt många av ortsbefolkningen redan tidigare sett fenomenen - alltså före 1981 - men utan att de vågat tala så mycket om det. Vad som hänt efter december 1981 är att intensiteten ökat otroligt. Det är nu en väldig mängd okända fenomen

som rör sig över fjällen. Detta skrämmar be-folkningen, för ingen vet ju vad det hela är frågan om, vad UFO är, varför de observerar just här och varför så ofta. Vi låter här några av orts-befolkningen i Hessdalen med egna ord berätta om vad de sett. Intervjuer och översättning är gjorda av Barbro Magnusson.

Bjarne Lillevold, gruv-arbetare: - Första gången jag var med och såg ett UFO var den 15 januari 1982. Då var jag borta på fjället på en plats som heter Lerdalen. Jag hade då hört talas om UFO men jag trodde inte på det .

-Vi var tre man, alla i 50-års åldern, och vi åkte snö-skoter i tre timmar över fjället. När vi kom till Lerdalen var klockan tio över tio på kvällen. Vi fick då se tre objekt som vi först trodde var stjärnor på himlen åt norr. Vi stod där i ungefär en kvart och tittade på dem. Så fick vi se att den stjärnan vi såg längst till höger, den höjde sig och den på vänster kant gjorde likadant.-De gled fram över fjällsidan i 300-400 där de sam-ch landade på snön. Det dröjde en halv timme innan de lyfte och gick upp till 300-400 meters höjd. Så plötsligt kom de rakt emot oss och stannade .

fortsättning på sidan 4

fortsättning från sidan 3

-När de nu hängde där rakt ovanför så kunde vi se den enorma storleken. De var cirka 15 meter långa och 10 meter breda och äggformade samt hade fönster. Plötsligt höjde föremålen sig uppåt och på ett ögonblick var de borta. När de försvann så kom det ett föremål till. Det gick nedåt och landade på platsen där de första två hade stått.

-Efter en stund försvann även detta föremål rakt upp mot himlen med en otrolig hastighet. Klockan var midnatt när vi åkte därifrån.

-Vi var osäkra om vi skulle våga berätta om det inträffade för någon eller hålla tyst om händelsen. Vi visste inte om vi skulle bli trodda men vi beslöt slutligen att ändå berätta vad vi varit med om.

En annan intressant observation är från september månad 1980. Tre jägare var då på ripjakt i

De var 4 meter i diameter och försedda med en kupol

fjällvärlden nära Hessdalen.

En av dem, August Holen, erfor plötsligt en kvävande känsla. Han fick se en skugga på marken och vände sig om. Bara några meter ifrån sig ser han då tre "hattliknande" farkoster stående alldeles stilla

svävande i luften. Alla tre såg likadana ut. De var 4 meter i diameter och försedda med en kupol. På toppen av kupolen var det en liten upphöjning. Runt den nedre kanten av farkosterna var de som ett brätte fullt av små hål. Brättet - eller ringen - roterade snabbt. På högra sidan stack det ut något som liknade en antenn.

Hela farkosten hade en obeskrivligt vacker röd färg. Materialet den var gjord av såg ut som något purpurliknande matt glas eller smält sten - slag.

Under hela observationen hördes ett dovt surrande ljud.

Plötsligt ställde sig alla tre föremålen på högkant för att sedan sätta fart och försvinna på några sekunder i fjärran. Efter den händelsen så har August Holen sålt sina jaktvapen och han känner inte längre för att åka ut i fjällvärlden igen.

Blott 45 kilometer sydost om Hessdalen ligger ett litet samhälle som heter Brekken, och en bit därifrån ligger den lilla fjällbyn Lånke. Här uppe i den vackra fjällbygden bor fru Hjördis Håkstad. Hon befann sig i sitt hem denna för-sommarmorgon 1981 då

hon genom fönstret iakttog en landad farkost på 250 meters avstånd. Ur far-

kosten steg en person som syntes iklädd en otymlig rymd-dräkt. Han gick med vaggande gång bort till skogsbrynet i närheten. Fru Håkstad ville ha visshet om vad hon såg så hon gick från köksfönstret och in i vardagsrummet och hämtade en kikare för att kunna studera varelsen och farkosten bättre. Hon kunde nu studera dessa tydligt och den lilla mansliknande personen liknade den person som landsteg på månen (Neil Armstrong 1969) mest då i sättet att förflytta sig. I drygt 15 minuter kunde hon studera det hela från köksfönstret. Den lätt gungande personen gick så slutligen in i sin farkost och den lyfte upp mot en klarblå himmel.

Fru Håkstad berättar sansat om denna upplevelse och tillägger:

-Jag har alltid fått mig ett

fortsättning på sidan 5

fortsättning från sidan 4

gott skratt när folk berättat om sina observationer av så kallade flygande tefat, men nu har skrattet fastnat i halsen på mig. Jag har fått berätta min historia många gånger under det gångna året för forskare, vetenskapsmän och massmedia-folk och jag vet att många har skrattat bakom ryggen på mig, men jag kan bara förmedla vad jag sett med egna ögon. I mitt 60-åriga liv har jag aldrig fantiserat eller serverat omgivningen lögnen - så varför skulle jag göra det nu?

Jag har alltid varit av den meningen att det måste finnas naturliga förklaringar bakom allt, men den här upplevelsen kan jag inte förklara.

Hjördis Håkstad förlorade sömnen under en lång tid efter den chockartade upplevelsen. Hon känner sig oroad och oviss. Hon var emellertid inte helt ensam om upplevelsen. Grannen närmast henne hade just släppt ut sina kor på bete då farkosten landade och boskapen blev i det närmaste panikslagen. Det dröjde flera timmar innan djuren lugnat ner sig.

Nu har befolkningen i den en mil långa dalen gått samman och skrivit på namnlistor där man kräver

åtgärder av myndigheterna. Man försöker lämna över namnunderskrifterna till polismyndigheterna, men de svarar att de inte kan ingripa eftersom inget olagligt syntes föreligga i dessa objekts sällsamma framfart. Det var således inte "deras bord". Befolkningen, med stöd av norska ufologer, gick då till försvaret och krävde att något skulle göras för att skingra mystiken.

*Redigerat för Arcibo av
Michael Nilsson*

Utomjordingar i Hessdalen?

Ring LEO 7th 0 linjen

Något att hugga in på för konspirationsteoretiker

(obs 2:a handsinformation)

Den 16:e april i år skrev New York Times en intressant artikel om ett område i Ryssland, närmare bestämt berget Yamantau i södra Uralbergen.

Inuti detta berg ska man enligt ryska källor bedriva viss gruvverksamhet, förvara nationalskatter, bunkra upp ett lager av mat, samtidigt som det ska fungera som en tillflyktsort för ryska ledare i krissammanhang.

"We don't know exactly what it is"

Hundratusentals människor svälter i Ryssland, statligt anställda som exempelvis militären har inte fått någon lön på flera månader, inte ens officerare av hög rang! Samtidigt bygger man ett jättekompex med hjälp av tusentals arbetare.

fortsättning på sidan 6

fortsättning från sidan 5

"We don't know exactly what it is" säger pentagons internationella säkerhetschef.

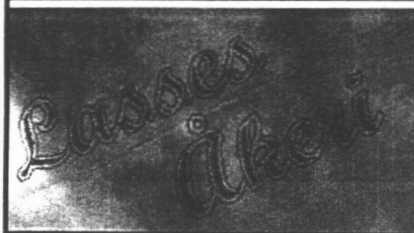
Nåväl, jag stötte nyligen på en liknande historia som gäller USA (var annars).

Cirka 10 mil från huvudstaden Washington i Virginias gröna skogar ligger Mount Weather, ett område under statlig kontroll sedan 1903.

Redan 1936 skulle myndigheter ha satt i gång grävandet som resulterat i ett stort underjordiskt komplex. Mannen som ligger bakom påståendet heter Richard Pollock och skrev en artikel redan 1976 i The Progressive Magazine och senare i Time Magazine 1991. Han grundar sin berättelse på intervjuer med människor från senaten och med anställda vid området.

Mount Weather är självförsörjande med lägenheter, gator, sjukhus, en egen kraftstation, eget kommunikationssystem och även en liten sjö med friskt vatten från underjordiska källor. Denna "stad" ska enligt Pollock och hans källor finnas till för ett eventuellt kärnvapenkrig eller annan nationell kris för att skydda

Vi fraktar åt dig!

0152-104 12

regeringen.

Kongressen har inga möjligheter att kontrollera vad som försigår på området, de får inte ens se budgeten. Inför senatens underkommitté uppgav f.d. flygvapen generalen Leslie W. Bray att han inte fick yppa något om "basen" för någon.

Det enda underkommitté n vet är att man 1975 förvarade ett hemligt arkiv med personuppgifter på över 100 000 amerikaner på platsen.

FANNS SFINXEN FÖR 10 000 ÅR SEDAN?

I dokumentären "Mysteriet med sfinxen" på TV4 presenterades en ny teori om sfinxens ålder.

Egyptologer har länge hävdat att farao Chefren byggde detta verk och en av de tre stora pyramiderna vid Gizeplatån 2500 år f.Kr. Författaren John Anthony West kom underfund med att så inte var fallet. Sfinxen är kraftigt eroderad men inte i huvudsak av vind utan av vatten. Wests teori är nu allmänt accepterad av de som kanske i huvudsak stöder honom-geologerna, som kan skilja på ifall något eroderat av vatten, sand eller luft.

Det var också en geolog som först såg till att hjälpa honom. Denne man är Robert Schoch, docent i naturvetenskap och

fortsättning sidan 7

fortsättning från sidan 6
doktorand i geologi och
geofysik. Han fick föra
West's talan när de lade fram
teorin på den amerikanska
veten-skapsakademins
årsmöte i Chicago den
sjunde Februari 1992. (Att
inte John West själv fick
föra fram sina åsikter

berodde på att han inte hade
akademisk bakgrund.)

Schoch fick debattera mot
en av de mest framstående
sfinxexperterna, dr Mark
Lehner som klagade på att
man inte funnit några bevis
för en annan kultur i samma
område flera tusen år innan
egyptierna.

Dave Roberts var utsänd
från en kanadensisk veten-
skaplig tidskrift för att
lyssna:

*"West är en akademikers
mardröm. Han kommer in från
vänster med en genomtänkt,
välpresenterad och logisk idé som
de inte kan motbevisa och
bringar dem ur fattningen. Hur
hanterar de den? De ignorerar
idén och hoppas att den ska
försvinna. Men det gör den inte."*

Han säger också att
det hade varit ännu
svårare för
egyptologerna att
försvara sig mot
West som hade
angripit dem
hårdare.

Egyptologerna vill se bevis
framför sig som de kan ta
på, exempelvis kruk-
skärvor. *"Det är som att fråga
Magellan vem som seglat runt
jorden innan honom."*, säger
West som ändå håller med
om att det borde finnas
något mer. Han föreslår
själv att det kanske finns att
hitta i nilens äldre farleder,
eftersom den har förflyttats
naturligt hela tiden.

Man har med seismiska
instrument även funnit
håligheter under och runt
sfinxen, ett av dem be-
finner sig under fram-
tassarna och är 9x12 meter
stort på ett djup av 5
meter. Då måste också
tilläggas att den
amerikanske "profeten"
Edgar Cayse på 40-talet
hade sagt att man just
under tassarna skulle hitta
en hålighet som skulle
avslöja vad som inspirerat
den egyptiska kulturen.
Enligt honom var det
folket från Atlantis som
flytt till Egypten från sin
sjunkande kontinent.

(En försiktig utgrävning av håligheten
kommer att äga rum med början i
januari 1997.)

MARS- KVINNOR BYGGDE SFINNEN?

Zulu-folket skulle ha
bott i Sahara för
länge sedan och

enligt deras myter skulle
rymdskepp kommit från
Mars och på grund av krig på
hemplaneten skickade de hit
sina vackraste kvinnor. Det
säger James J Hurtale,
antropolog och fortsätter.
*"Deras ord för rymdskepp
liknar det hebreiska ord som
betecknar den gudomliga
farkosten, som används när
änglarna besöker jorden."*

En ganska intressant myt
med tanke på de pyra-
midformade byggnationer
och det så kallade "ansiktet"
som finns på mars.

**Rymdkvinnan Somjase
tecknad av Jim Nichols.**

Den här händelsen utspelar sig vid Skottvångs gruva, 11 mars 1967, 10 km norr om Åkers Styckebruk. Mannen har teknisk utbildning och heter Kaj Klarin. Från boken:

UFO! Nya fakta om de flygande tefaten (Zindermans 1973) Skriven av: K.Gösta Rehn.

å väg från Åker till Gnesta passerade Kaj

Klarin en gammal nedstängd gruva (Skottvångsgruva), med vattenfyllda hål och ett café i smedjan. Ungefär 200 meter före smedjan fanns en hög med gruvavfall och när Kaj kom körande på sin moped och passerade avfallet stannade den!

Det här tyckte han var mycket underligt, den hade fungerat klanderfritt ett helt år. Den ville inte starta igen förrän han sköt den förbi högen. Kaj tänkte inte så mycket på det utan trodde att det kunde bero på smuts i tanken eller dylikt. När han sedan kom tillbaka en timme senare stannade mopeden återigen på samma ställe, han steg av och genomgick samma procedur som förra gången, med samma resultat. Han tyckte det var märkligt så han klättrade upp på högen,

men såg inget märkligt förutom en stig som började vid ena änden av högen och slutade vid den andra. Han kunde också se en vall korsa stigen som han inte sett förut.

På väg nerför högen såg han en bil, när den kom mot högen började motorn krångla, men av bara farten fotsatte den förbi och då lyckades motorn gå igång igen

Efter det gick han på stigen och hittade en glimrande grå metallbit.

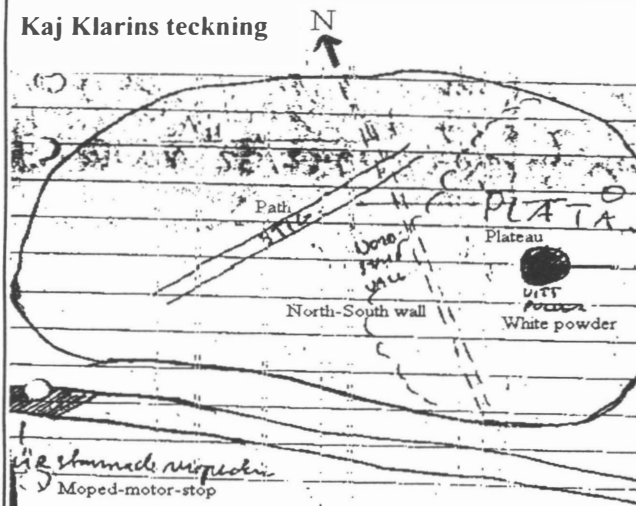
Den 24:e samma månad, så kom han tillbaka med mopedén, den här gången uppstod inga problem. Han steg upp på högen men kunde inte se den vall som tidigare korsat stigen. Där

den varit fanns nu en plåtå utan någon vegetation i skarp kontrast till den i övriga terrängen. I mitten av plåtån fann han ett glimrande pulver, stora stena var krossade och varma, och i luften kände Kaj lukten av krutrök. Han fotograferade allt och försökte även ta ut riktningen med kompass-vilket inte fungerade, något han trodde berodde på den magnetiska järmmalmen i området. Men när han försökte från flera olika ställen, (50 meter från platsen med det vita pulvret) pekade nålen alltid mot just det stället!

Nästföljande dag återvände han, då utan att se något pulver, något som inte överaskade honom eftersom det hade regnat

fortsättning på sidan 9

Kaj Klarins teckning

fortsättning från sidan 8
under natten. När han åter använde kompassen så pekade den inte mot platsen där pulvret en gång varit.

Enligt boken skulle den grå metallbiten innehålla 100-procentig Kisel och pulvret ren Vismut som enligt Kaj själv inte existerar rent i naturen och inte heller framställs för något syfte.

Jag har pratat med Kaj Klarin om de uppgifter han lämnat för att bekräfta dessa och han hävdar att de fortfarande stämmer.

Tack till Kaj Klarin och Anders Liljegren på AFU (Arkivet för UFO-forskning)

MJ - 12

Det cirkulerar många rykten om hemliga byråer, sammanslutningar "shadow-governments" etc. Det jag nu tänkt att ta upp är Majestic 12 enligt vissa en mer än topphemlig grupp tillsatt av president Harry S Truman 1947 för att undersöka vraket och dess varelser som störtat utanför Roswell samma år. Gruppen bestod av 12 sycken på den tiden välkända politiker, militärt engagerade forskare och underrättelsetjänstemän.

"_betydande materiella resurser bör ligga bakom."

1987 släpptes samtidigt i USA och England mikro-filmade dokument som damp ned i några personers brevlådor. Ett av dokumenten var avsedd för den tillträdande Eisenhower där man presenterade medlemmarna och syftet med

MJ12 för honom. Detta och ett annat dokument som hittades i National-arkivet (USA) som bekräftade det föregående

verkar dock vara förfalskade, bl a skulle en namnteckning av Harry S Truman vara identisk med en signatur som hittats på ett annat dokument och vara 3,6 ggr större. Att en namnteckning är exakt identisk är mer ett tecken på falskhet än äkthet, förstoringen åstadkommes också lätt genom att kopiera papperet några gånger vilket leder till en liten förstoring för varje kopia.

Sant eller icke ställer detta dock en fråga: Var Sign, Grudge och Blue Book bara utåtriktad verksamhet? Eller fanns där en grupp som hanterade information av känsligare natur? Jag vill här ta tillfället i akt att citera Anders Liljegren, svensk ufolog: "*Den betydande energi och uppfinningsrikedom som MJ12-förfalskarna lagt ned på att färdigställa och sprida "dokumenten"...Försöken att samtidigt prångla ut felaktiga uppgifter på båda sidor om Atlanten antyder också att betydande materiella resurser bör ligga bakom."*

Desinformation är en effektiv rökridå, receptet lyder som följande : Tag 80% sanning tillsatt 10% halvsanning och krydda med 10% ren lögn. Resultatet låter sig väl smaka hos vissa medan andra inte tycker om det.

fortsättning på sidan 10

fortsättning från sidan 9
"Ingen undersökande journalist
vill ta i det, ens med tång"

Säger Liljegren och
fortsätter:

"Om MJ12 är ett fall av
vilseledning vad är det i så fall
man vill skydda? Kraschen vid
Roswell i juli 1947? Eller en
verklig "MJ12" grupp som med
ett kanske mer professionellt
arbetssätt, än vad dom beskrivs i
MJ12-dokumenten, gått till
botten med amerikanska
tefatskrascher?"

Artikeln avslutar jag med ett
uttalande av Henrik Esperi:

**"Hellre kontrollera och
djuploda händelser en gång
för mycket än att fantisera
iväg och tro på något som
kanske har en helt logisk
förklaring."**

Bibehåller man en sådan
inställning, kan man vara
säker att på att inte hamna
i grumliga vatten. Något
som många ger sig ut på.

Astronomer ser inga UFO

-Därför finns de inte!

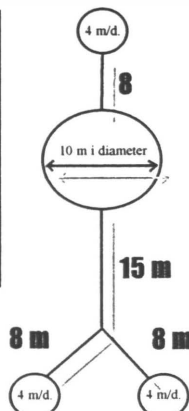
En enkätundersökning
gjordes i USA 1975 av
Peter Sturrock, astrofysiker
från Stanford University.
Enkäten sändes ut till alla
2611 medlemmar av
Amerikanska Astronomiska
Sällskapet, 1356 st kom
tillbaka ifyllda. Svaren blev
att 23% tyckte att UFO-
fenomenet förtjänade en
vetenskaplig utredning,
30% hävdade att det
sannolikt borde utforskas
mer och 27% ansåg att
det "kanske" borde utredas.
Vidare hade 62 st själva sett
UFO, som de med sina
kunskaper inte kunde ge en
vettig förklaring.

Tre år senare gjorde man i
samma land en gallup-
undersökning där det
visade sig att det främst är
de hög-utbildade med
ansvarsfyllda arbeten och
hög lön som ser ufologin
som ett verkligt fenomen,
det behöver i sin tur inte
betyda att låg-utbildade är
okunniga.

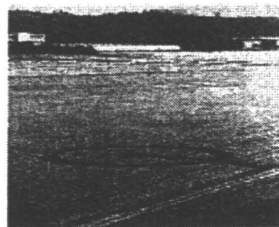
Den ovanstående
rubrikens "fattiga" argu-
ment kan ni tänka på till
dess ni hör en "super-
skeptiker" nämna den igen,
då vet ni sanningen.

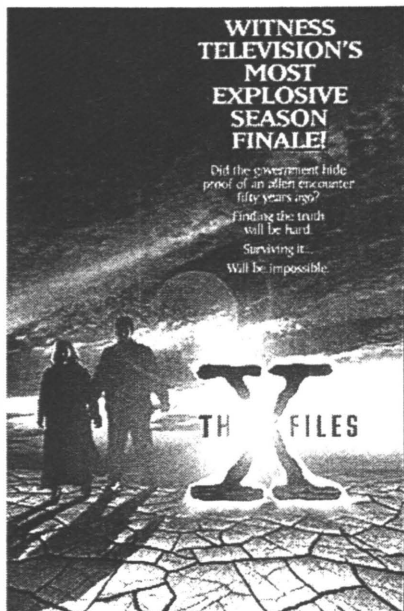
*Årets
cirkelsommar*

De sk sädes-cirklarna, eller
-formationerna som jag
väljer att kalla dem har upp-
trätt på flera ställen i landet
denna sommar. Den första
upptäcktes 6 augusti i Harp-
linge i skåne (för fjärde året
i rad). Den andra finns på
bilden nedan som togs i
Hamringe utanför Botkyrka.
De övriga fanns i Hammar-
strand, Norrköping, Lid-
köping och Norrtälje.

Vår egen formation från
Sanda, (ovan) finns tyvärr
inga foton på för tillfället
men i skrivande stund kan
jag meddela att en videofilm
finns på skapelsen. Filmaren
var mest intresserad av det
pulver som fanns utstrött i
ett mönster i "stora
cirkeln", vilket helt enkelt
var finkoming aska från
kakelugnen hemma i villan.

21 nov

En seriemördare går lös. Mulders fd handledare arresteras som misstänkt, men mordet fortsätter och Mulders misstankar lutar åt demonisk besatthet.

28 nov

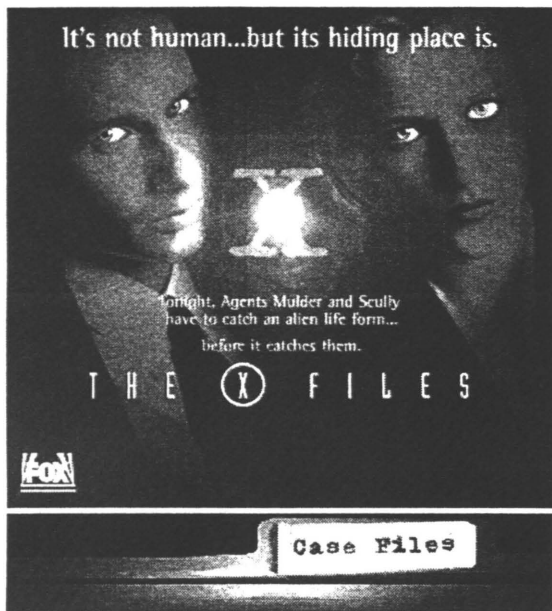
Ett franskt bärningsfartyg hittar ett flygplan från andra världskriget på Stilla havets botten. Samtidigt i Washington hotas Skinner för att de inte slutar snoka i vem som mördade Scullys syster. Mulder hittar en FBI-agent som säljer stats-hemligheter till utlandet.

Del 1 av 2

05 dec

En spännande fortsättning.

Del 2 av 2

12 dec

En mördare med psykiska förmågor att påverka andras hjärnor leker katt och råtta med FBI och hittar till slut en värdig motståndare.

19 dec

En förbannelse, mord och blod lockar agenterna djupt ner under ett naturhistoriskt museum.

26 dec

Fler mord, den här gången i ett "Chinatown" där agenterna assisteras av en polis från trakten. De hittar ett hemligt rum med en kallblodig kirurg och...

Så görs Arecibo

Lång och krånglig väg för att göra ett nummer av Arecibo.

Tidningen har ju inte alltid sett ut som den gör nu. Som ni säkert vet så är det jag, Thomas Klasson, som gör själva arbetet med tidnigen. Michael Nilsson fixar nästan alla texter och bilder, sedan monterar det av mig ihop till ett förhoppningsvis bra resultat.

På följande sätt brukar det gå till, undantaget är ironiskt nog det här numret där Michael även stått för layouten av tidningen. Det börjar annars med att han kommer hem till mig i början av månaden med en diskett med texter och bilder.

I min ord-behandlare börjar nu det grannliga arbetet med att ändra texterna till god svenska. Stavning, kommatering och språkriktighet korrigeras. Bilder konverteras till PCX-format, samt korrigeras till gråskala. Texterna och bilderna sparas i ett speciellt bibliotek på hårddisken, detta för att under arbetet lättare kunna hålla ihop filerna. Sedan börjar det roliga; layouten.

Layout är SVÅRT, men med ett bra program till hjälp är åtminstone den tekniska biten ett mindre problem. Jag använder Microsoft Publisher 2.0. Det är inte det mesta kompletta programmet på marknaden, men räcker till för att klara av Arecibo.

När programmet har startat laddar jag in föregående nummer. Sedan rensar jag bort alla texter, ramar, bilder och

-the producers-

vad annat som ingick i det numret. Det enda som finns kvar är "loggan", tidningshuvudet och fakta-rutan. Innan jag börjar med att montera texterna väljer jag ut en passande bild till framsidan och monterar den. Därefter läggs texterna in. Det som tar över-lägsset längst tid är att formatera dessa efter vissa typografiska regler. Rubriker skall ha sin stil, brödtexten en annan och avstavningar skall kontrolleras. Allt som oftast blir det ett par rader "över". Dessa försöker jag fylla ut med en liten bild eller liknande. Men än är tidningen inte riktigt färdig; det skall framställas ett original till tryckningen. Originalen skrivs oftast ut på en bläckstråleskrivare, och mer sällan på en laserskrivare. Laserskrivarens bilder byggs upp av små punkter; bilden är rasterad. Bilder i dagstidningar ser likadana ut, se efter själv. Men bilderna är så små att resultatet efter fotokopiering inte alltid blir så lyckat. En bläckstråleskrivare sprutar ut bläcket, ju mer bläck desto svartare, en sådan bild byggs upp av pixels. Det färdiga originalet tar Michael sedan till tryckeriet där en "miljonkopiator" spottar ut de kopior som ni nu håller i era händer.

Arecibos framtid är i skrivande stund oviss (se sidan 2).

Creation X©

Reklam och bildtryckning med tillhörande utrustning